

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/859/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213734
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6912213734.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom 811 09 Bratislava, Pribinova ulica č. 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom 811 09 Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporkyni Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, 813 11 Bratislava, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 6C/297/2012- 64 zo dňa 24. 02. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania, ktorého sa domáhal navrhovateľ podľa § 109 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. c) O. s. p. do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti, predmetom ktorej je rozhodnutie o porušení jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Navrhovateľ nesúhlasil s rozhodnutím krajského súdu o tom, že sudcovia okresného súdu nie sú z prejednávania veci vylúčení, pretože objektívne sú dané dôvody na vylúčenie všetkých sudcov okresného súdu. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že Okresný súd Rimavská Sobota zapríčinil vznik škody, a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať a je vylúčené, aby prostredníctvom sudcov rozhodoval predmetný spor. Okresný súd mal za to, že o námietke zaujatosti vo veci rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. 24NcC/405/2012 zo dňa 15. 10. 2012, ktorým zákonnú sudkyňu v tejto veci nevyvlúčil z konania. Zo sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota bol vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci len JUDr. Zoltán Boros, ktorý konal v exekučných veciach, z ktorých navrhovateľ odvodzuje svoje nároky. Súd mal zato, že samotná skutočnosť, že navrhovateľ s týmto rozhodnutím nie je spokojný a podal preto sťažnosť na Ústavný súd SR, nie je dôvodom na prerušenie konania. O jeho námietke zaujatosti bolo právoplatne rozhodnuté. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11. 3. 2013 v obdobnej veci, podľa ktorého rozhodnutia sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a to len zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo. Subjektívny názor účastníka konania nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodovania. Dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnicstvo (uznesenie NS SR č. sp. zn. Nc/14/2010 zo dňa 31. 5. 2010). Dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnicstvo na súde, ktorý podľa tvrdenia navrhovateľa údajne svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej 15 dňovej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodov uvedených v ust. § 205 ods. 2 písm. a), b) c) a f) O. s. p., ako aj podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p.. Uviedol, že súd v napadnutom rozhodnutí vôbec nekonkretizuje (nezdôvodňuje), prečo sa v čase rozhodovania domnieval, že neboli splnené podmienky pre prerušenie konania. Uvedené rozhodnutie

je preto nepreskúmateľné a musí byť zrušené. Nesúhlasil s tvrdením súdu, že návrh na prerušenie konania nepodporil žiadnymi listinami. Poukázal na to, že podal elektronicky na emailovú adresu súd návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou - ústavnou sťažnosťou. V čase podania návrhu na prerušenie konania súd ňou disponoval a mal poznať jej obsah a dôvody. Tvrdil, že uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Namietal, teda, že vo veci nebolo rozhodnuté zákonným sudcom. Takýto procesný postup je nezlučiteľný s garanciami vyplývajúcimi z čl. 48 ods. 1 ústavy, z čl. 38 ods. 1 listiny, a napokon aj z čl. 6 ods. 1 dohovoru. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu možno vyvodiť, že tvrdenie účastníka, podľa ktorého v jeho veci nekoná zákonný sudca, treba považovať za námietku zaujatosti, a to z objektívneho pohľadu (uznesenie z 08. 10. 2009, II. ÚS 336/09). Uznesenie okresného súdu žiadal zrušiť a vec mu vrátiť na opätovné prejednanie.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci došiel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. Pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 toho istého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, na ktoré v ďalšom len poukazuje. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia prvostupňového súdu odvolací súd len dodáva, že otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať len súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe, na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorými namieta porušenie svojich základných práv, ako je uvedené vyššie a ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu SR v skutkovo a právne totožnej veci, napr. sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo dňa 06. 02. 2013, I. ÚS 92/2013 zo dňa 13. 02. 2013, ktorými sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorými rozhodol tak, že nevyvlúčil všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania veci, na návrh navrhovateľa odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na ich prerokovanie a rozhodnutie. V súdnej veci teda neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žiadna z odvolacích námietok navrhovateľa nebola uplatnená dôvodne, odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne. Nie je možné stotožniť sa s tvrdením navrhovateľa, že uznesenie okresného súdu je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (§ 157 ods. 2 O. s. p.). Podľa názoru odvolacieho súdu uznesenie okresného súdu spĺňa všetky atribúty ust. § 157 ods. 2 O. s. p., je v ňom uvedené na základe akých skutočností okresný súd rozhodol, rozhodol na základe dostatočne zisteného skutkového stavu veci, z ktorého vyvodil aj správny právny záver. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je jasné, stručné, výstižné a zrozumiteľné tak pre laickú, ako aj odbornú verejnosť. V uvedenom uznesení okresný súd riadne konštatoval, z akých dôvodov došiel k záveru, že v súdnej veci nie sú splnené podmienky na prerušenie konania. Odvolací súd taktiež poukazuje aj na to, že navrhovateľ v podanom odvolaní uvádza nepravdivé a zavádzajúce skutočnosti, ktorými zrejme úmyselne sťažuje postup súdu. Napríklad uviedol, že nesúhlasí s tvrdením súdu, že návrh na prerušenie konania nepodporil žiadnymi listinami, pričom takéto tvrdenie okresného súdu z napadnutého uznesenia vôbec nevyplýva. Ide o námietku, na ktorú, teda, odvolací súd nemohol prihliadnuť.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.